

Î N C H E I E R E

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către societatea pe acțiuni „MIF”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către societatea pe acțiuni „MIF” împotriva Agenției Ecologice Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni „MIF” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2014, SA „MIF” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Ecologice Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea cererii a invocat că la 27 mai 2014, SA „MIF” s-a adresat către Agenția Ecologică Chișinău cu solicitarea de a supune expertizei proiectul de execuție, iar, la 11 iunie 2014 a fost eliberat Avizul Expertizei Ecologice de Stat nr. 1043-01-08/1-1008 pentru proiectul „Baza de odihnă din construcții ușoare în or. Vatra, malul drept al lacului Ghidighici”.

Reclamantul menționează că ulterior, ca rezultat al unor verificări, avizul a fost retras, precum că contravine condițiilor de eliberare și respectiv, a fost emisă hotărîrea Agenției Ecologice Chișinău nr. 01-22/25 din 23 iulie 2014 cu privire la sistarea/interzicerea acțiunilor persoanelor fizice/juridice care contravin prevederilor legislației ecologice în vigoare, astfel, au fost sistate lucrările de construcție pe terenul cu nr. cadastral 01221030029 cu demolarea construcțiilor din contul SA „MIF” și restabilirea terenului în starea anterioară.

Mai indică că la 11 august 2014, a expediat o cerere prealabilă către Inspectoratul Ecologic de Stat al Republicii Moldova, însă, cererea a rămas fără

răspuns.

Reclamantul consideră hotărîrea din 23 iulie 2014 cu privire la sistarea lucrărilor ca fiind ilegală deoarece controlul efectuat la șantierul menționat nu a fost efectuat în corespundere cu prevederile Legii nr. 131 privind controlul de stat al activității de întreprinzător, și anume conform principiilor de efectuare a controalelor inopinate, ori persoanele care au efectuat controlul nu dispuneau de mandat de control, delegație de control, documente obligatorii stabilite de prevederile legii menționate mai sus.

Menționează că în conformitate cu avizul Centrului de Ecologie Industrială și Protecție a Mediului Ambient a ISP „Industrial Proiect” de pe lângă Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM asupra proiectului „Baza de odihnă din construcții ușoare în or. Vatra, malul drept al lacului Ghidighici”, și anume conform pct. 2.3 al avizului, „caracterul obiectivului exclude posibilitatea impactului negativ ca urmare a situațiilor de avarie asupra mediului sau sănătății oamenilor”, iar argumentele referitor la faptul că construcția obiectivului ar aduce daune mediului înconjurător sunt nefondate și servesc drept temei de anulare a hotărîrii.

Reclamantul SA „MIF” a solicitat anularea hotărîrii Agenției Ecologice Chișinău nr. 01-22/25 din 23 iulie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2015, a fost respinsă acțiunea înaintată de către SA „MIF”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către SA „MIF” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2015.

La 29 aprilie 2016, SA „MIF” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către SA „MIF”.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și anume, prin neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, cît și cu interpretarea eronată a legii.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „MIF” nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „MIF” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „MIF” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către societatea pe acțiuni „MIF”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas